

Styrelsen har ordet

Styrelsen funderar just nu över hur SIS kan utvecklas. Det kan bara göras framgångsrikt om medlemmarna deltar. Vi tror att SIS kan fortsätta att bidra till och utveckla relationen mellan Indonesien och Sverige, genom att öka antalet medlemmar och aktiviteter.

Vårt mål är att alla ska känna sig välkomna. Det kräver att vi kan ta vara på medlemmarnas engagemang, erfarenheter och kunskaper i vårt arbete. Vikten av att ha ett förtroendefullt samarbete inom SIS och med andra organisationer känns därför väldigt viktigt. Idéer och förslag på aktiviteter tas därför alltid tacksamt emot av styrelsen, tveka inte att höra av er.

Till sist, skickar vi en hälsning till alla gamla, nya och blivande medlemmar, tillsammans ska vi göra SIS bättre och starkare.

Hälsningar

Styrelsen

swedish.indonesian@gmail.com

ÅRSMÖTET 2015**NADA NY ORDFÖRANDE I SIS**

Årsmöte gick av stapeln lördagen den 7 februari i Östermalms föreningsråds lokaler i Stockholm. Trots den kalla vinterdagen var runt 40 deltagare och en grupp barn närvarande. Lilla Aida, ett år gammal, är nog den yngsta deltagaren någonsin vid ett årsmöte. Med några välkomnande ord öppnade föreningens ordförande Kadri Chanafiah årsmötet och därefter valdes Ulf Schubert att leda förhandlingarna.

I snabb takt och i turordning godkände mötet sällskapets dagordning, verksamhetsberättelse och ekonomirapport för 2014. Efter revisor Herman Brundins förslag att ge styrelsen ansvarsfrihet klubbats, var det dags att välja ny ordförande och styrelseledamöter för verksamhetsår 2015. Till ordförande valdes Nada Danielsson. Redaktionen gratulerar Nada och önskar henne lycka till med förtroendeuppdraget att leda styrelsearbetet.

Anders Hagardt, Anik Sundqvist, Linda Meyer och Salma Niklaus omvaldes som ledamöter. Nyval i styrelsen blev Gunnar Benkert, Emma Ewaldsson, Dhany Saputra, och Nina Mussolini Hansson.

Herman Brudin omvaldes som revisor och Jan-Olof Seifert som revisors-suppleant. Det beslutades därtill att Ulf Shubert och Elisabeth Stenqvist kvarstår som ledamöter i valberedningen och att Kadri Chanafiah går in som ersättare för Dewi Carina Lindstedt.

Efter några avslutande ord från mötesordförande, tog Anders Hagardt till orda för att tacka av Kadri som har suttit i styrelsen sex år varav fyra som kassör och två som ordförande. Mötet tackade även avgående styrelseledamöter Hanna Wikström och Sissel Almgren. Därefter avslutades årsmötet med en välsmakande indonesisk buffé komponerad av Sulvija Sugijono och Wiwin Erikssons hemmagjorda bakelser.

Redaktionen

I DETTA NUMMER

Årsmötet 2015.....	1
Ikea Jakarta.....	2
Nina Hansson, ny redaktör, Sahabat.....	3
Vad händer i SIS 2015.....	3
Att spela wayang på svenska.....	4

Ordförande/ansvarig utgivare

Nada Danielsson

nada.danielsson@gmail.com

Redaktör & layout:

Nina Mussolini-Hansson

ninahansson67@gmail.com

Redaktion:

Sissel Almgren (Yogyakarta)

Hans Hansson (Malmö)

Elisabet Lind

Medlemsärenden:

Linda Meyer

info@svensk-indonesiska.se

Svensk-Indonesiska Sällskapet (SIS)

www.svensk-indonesiska.se

SIS finns på Facebook

Postgiro 4339734-8

Bidra med era artiklar till Sahabat. Vi tar emot allt, t.ex. en berättelse om din resa till Indonesien, recept, kultur m.m. Skicka dem till:

ninahansson67@gmail.com

IKEA JAKARTA

DET EFTERLÄNGTADE VARUHUSET

Vi snackar om varuhuset som den indonesiska medelklassen längtat efter i många år. Då menar vi så klart etableringen av Ingvar Kamprads IKEA varuhus i Jakarta, varuhuset med rötter i den lilla byn Agunnaryd i Småland.

Många indoneser har lärt känna IKEA genom familj, släkt och vänner som besökt IKEA utomlands och "shoppat oleh-oleh" (presenter) och souvenirer med sig hem. Men framförallt har den yngre generationen

Hamzah, som studerat vid The World Maritime University i Malmö. Kiky tyckte också att det var dyrt eller möjligen samma prisnivå som i Sverige. Hon menade att indoneser inte har samma köpkraft som svenskarna och att ett besök på IKEA i Jakarta är för dem som har råd med lyx.

Den ikoniska restaurangen har en kapacitet på 700 gäster. Här hittar man självklart favoriten, svenska köttbullar som i likhet med Kuala Lumpur och Singapore serveras Halal.

lärt känna IKEAs minimalistiska design och färgsättning från inrednings-tidskrifterna. Längtan gick t.o.m. så långt att man för några år sedan startade facebooksidan "Bring IKEA to Jakarta". IKEA har också varit en turistattraktion för indoneser på besök i Singapore och Malaysia.

Nu är det verklighet, väntan är över, IKEA öppnade sitt första varuhus i Indonesien den 15 oktober 2014 i Jakarta. Det var tusentals besökare som trängdes utanför varuhuset som ligger intill ringvägen Jakarta - Merak. "Det var inte bara dem som bor i Jakarta, utan besökare från andra delar av Java som kom i sina bilar. Trots att varuhuset har en jättestor parkeringsplats var det svårt att hitta parkering", berättar Octa Petterson, som själv bor i Jakarta. Det var lång kö överallt, kö på parkering, kö vid entrédörren och kö i kassan, så gick "snacket" bland de indoneser som varit i Sverige och studerat. "Vi krockade och snubblade om varandra, jag tapade tålamodet och åkte hem efter en kort stund" förklarade Octa Petterson.

Likt andra IKEA varuhus är byggnaden i 2 plan. På över planet finns det en möbelutställning och på bottenplanet hittar man restaurangen, en svensk matbutik och kassorna. "Det var nostalgi att besöka IKEA, jag var nyfiken på priserna", sa Kiky

10 köttbullar kostar 40 000 rupier (cirka 25 SEK). "Det är billigt om man jämför med andra västerländska restauranger i Jakarta", förklarar Anie Jatmiko som bott 3 år i Sverige tillsammans med sin man som är diplomat. Men hon tyckte att pepparkakorna var för dyra, 80 000 rupier per burk eller cirka 50 SEK.

Det som är unikt för IKEA i Jakarta är de batikmotiv som hänger längs med väggarna på väg ut ur varuhuset. Och att personalen är klädda i batik på fredagar. Nu återstår det att se om etableringen i Jakarta blir lika lyckosam som på andra ställen i världen.

Av: Nina M. Hansson
Bild: Ikea Jakarta
Extravaganza.com

Vad tycker de om
IKEA Jakarta ?

"Jag har varit där några gånger. IKEA Jakarta är så fint och stort, gratis parkering, billig restaurang och smaken är den samma som i Sverige. Viktigaste av allt för mig är att all mat är Halal", Anie Jatmiko

"När jag kom till IKEA Jakarta fick jag direkt känslan av att vara tillbaka i Sverige. Det var en äkta nostalgiupplevelse. Det var förvånande att se folk som letade sittplats i restaurangen, trots att dem bara serverar lax och köttbullar. Jag själv föredrar indonesiska köttbullar eller den "bakso" som serveras i matvagnarna ute på gatan", Kiky Hamzah.

"Jag har varit där en gång och blev besviken på att man inte får lingonsylt till köttbullarna och att kanelbullarna inte är så goda som i Sverige. Och det är synd att vi indoneser inte är vana vid självserveringskonceptet, utan lämnar alla disk och matrester kvar på bordet. Men jag gillar IKEAs enkla design och sortimentet i barnavdelningen", Octa Petterson

BAKOM KULISSERNA

NINA HANSSON, NY REDAKTÖR TILL SAHABAT

Nina Mussolini Hansson är journalist och bor i Malmö. Tillsammans med sin man Hans Hansson har Nina varit en aktiv medlem i Svenske-Indonesiska Sällskapet. Paret är kända för sitt engagemang för goda relationer mellan Sverige och Indonesien. Vid styrelsens konstituerande möte utsågs Nina till redaktör för att ta hand om vår medlemstidning Sahabat. I styrelsen kommer Nina också att representera en stor grupp av Indonesien-vänner i södra Sverige, i synnerhet dem i Malmö - Lund området.

Hej Nina, tack för att du vill ta hand om vår medlemstidning! Du har jobbat på de "stora redaktionerna" och är i egentligen över-klassificerad för uppgiften.

Tack, jag har växt upp i en familj med traditioner inom journalistiken. Min pappa var redaktör och gav ut en egen tidning. En tidning som fick läggas ner pga. det politiska läget som rådde i Indonesien på 60-talet. Men det har inte hindrat oss, pappas kusin, mig själv, mina kusiner och min brorsdotter att fortsätta inom journalistiken.

Efter slutförd skolgång började jag studera internationell rätt vid Universitas Trisakti, där jag hade förmånen att få hjälpa till med universitetets interntidning. Så småningom fick jag jobb på ett japanskt företag i Jakarta och stannade kvar tills jag betämde mig för att bli journalist och började jobba på Warta Ekonomi, en av Indonesien äldsta affärs-tidskrifter. Tidskriftens ägare var Mario Ali-syahbana, den yngsta sonen till Sultan Takdir Alisyaahbana, en av Indonesiens mest välkända författare. Där trivdes jag och avancerade så småningom till chefsreporter. På Warta Ekonomi stannade jag i 10 år fram till den dag jag bestämde mig för att flytta till Sverige och bilda familj. Numera tar jag bara frilansuppdrag.

Folk träffas på annat sätt idag jämfört med när vår förening ombildades för 20 år sedan. Fyller SIS och Sahabat något behov?

Sahabat är ett billigt och bra sätt att uppdatera informationen om och göra reklam för det som händer i relationen mellan Sverige och Indonesien. Vi kan även använda Sahabat för att skapa kontakt mellan medlemmarna och bygga ömsesidigt förståelse mellan våra folk och länderna. Jag är mycket stolt över att vi har SIS, det är inte alla nationaliteter i Sverige som har en egen förening. Mina vänner från andra asiatiska länder blir avundsjuka när dem hör talas om SIS. Vi måste vara glada och tacka styrelsen som jobbat hårt för detta i många år. SIS kan också vara en partner när den Indonesiska regeringen/Ambassaden ska informera och göra reklam för Indonesien.

Hur ser du på vår förenings framtid?

Jag tror att SIS kan fylla en funktion i framtiden och jag är glad att Sahabat fortfarande existerar. Min erfarenhet av "public relations" är att både SIS och Sahabat kommer att överleva, trots att folk är intresserad av och upptagna med sociala medier. När det gäller Sahabat så är det många som fortfarande gillar att hålla "en papperstidning" i handen.

Nina på "En dag med Indonesisk Kultur" på Malmö Stadsbibliotek, 2004

"Indonesien behöver en informationskanal som SIS, för att marknadsföra sig i Sverige"

Men Sahabat behöver förändras, vi måste nutidsanpassa vår layout, variera artiklarna, använda mer färger så det ser roligare ut och attraherar folk. Fyra gånger om året känns som en lagom utgivningstid.

Jag tycker att SIS inte bara skall vara en mötesplats för "kumpul - kumpul" (att träffas, äta och ha trevligt). SIS borde kunna betyda mer för det indonesiska och svenska folket. Jag blir ledsen när jag ibland kan känna brist på "sense of belonging" bland indoneser här i Sverige. Det är möjligt att man inte riktigt förstår vad SIS innebär och att Indonesien behöver en informationskanal som SIS, för att marknadsföra sig i Sverige. Här ligger vår framtid, vi skall tala om vad det innebär att vara medlem och vi ska försöka förmå ambassaden att använda oss för lämpliga delar av deras information och marknadsföring.

I framtiden är det viktigt att SIS försöker hitta nya intressanta aktiviteter och att vi är mer aktiva att attrahera unga indoneser i Sverige. Vi ska övertyga dem att SIS är viktigt för deras land och att Indonesien syns i det svenska samhället. Stöter vi på konflikter ska vi veta att dem finns överallt inte bara i SIS. Det viktigaste är vårt mål, att bygga goda relationer mellan svenskar och indoneser och våra två länder.

Nina, tack så mycket för denna pratstund. Lycka till med ditt uppdrag som redaktör för Sahabat och som ledamot i SIS styrelse.

Av: Kadri Chanafiah

VAD HÄNDER I SIS 2015-2016?

♥ Maj, Makeup workshop
Ansvarig: Emma Ewaldsson & Rio Ahmad

♥ Juni, Picknik på Humlegården
Ansvarig: Emma Ewaldsson

♥ Augusti, Introduktionsträff för nya medlemmar
Ansvarig: Nada Danielsson

♥ September, Pasar Malam
Ansvarig: Linda Meyer

♥ Oktober: Film visning Jalan
Ansvarig: Anders Hagardt

♥ November: Kulturkväll
Ansvarig: Sissel Almgren

♥ December: Lucia
Ansvariga: Anik Sundqvist & Nada Danielsson

♥ Januari 2016, julplundring
Ansvarig: Anie Sundqvist

Övriga aktiviteter

- ♥ Indonesiska språk, Ansvarig: Nada Danielsson
- ♥ Musik Ansvarig: Dhany Saputra
- ♥ Gamelan Grupp Ansvarig: Urban Wahlstedt

Information om exakt datum läggs ut på vår hemsida, SIS Facebook eller kontakta ansvarig om ni är intresserad att delta ☺

Returadress: Morkullevägen 18, 17564 Järfälla

KULTUR

ATT SPELA WAYANG PÅ SVENSKA

När jag var på Etnografiska muséet i Stockholm, kring mitten av 60-talet för första gången fick uppleva wayang (en typ av traditionell indonesisk teater) ackompanjerad av gamelan (en samling indonesiska metallofoner, gongar m.m.) gläntades en dörr till en helt betagande sagovärld. En värld av former och musik som kändes som skraddarsydd för mig. I en auktionsgodssaffär på Frejgatan hittade jag strax några wayangkultfigururer (Wayang Kulit d.v.s. indonesisk skuggspel), men hade bara råd att köpa en av dem. Efterhand fann jag mer i böcker och på grammo-fonskivor. Ungefär samtidigt bytte jag yrke och blev dockspelarlärling på Marionetteatern i Stockholm. Jag lärde mig allt mer och med teatern på några turnéer utomlands kunde jag nu hyfsat betald köpa ytterligare några wayangfigurer och böcker i bland annat Holland.

På 70- och 80-talen gästspelade flera indonesiska artister i Europa, som jag fick kontakt med och lärde mig åtskilligt av. I mitten på 1980-talet kom jag genom utbyte av tjänster i besittning av några figurer till den underbara historien Dewaruci. Efter önskemål framförde jag en improviserad föreställning med materialet. Detta blev vändpunkten och början till min dalangverksamhet (wayangspelar). Men jag kände att jag ännu inte var mogen för Dewaruci. I den indiska versionen av Mahabharata översatt till engelska hittade jag en ganska fridfull episod med få roll-gestalter, som borde vara lättspelad. "Den

förhaxade dammen," som handlar om pandawabrodern Yudistiras otroliga själv-disciplin. Från boken "On Thrones of Gold" av J.R. Brandon lärde jag mig hur en wayang-föreställning byggs upp. Stort arbete lades ned för att få det korrekt. Föreställningen blev en långkörare som gav mig en del inkomster. Senare uppgifter som nått mig pekar på att episoden ursprungligen tycks saknas i de indonesiska repertoarerna. I så fall har jag ändrat på det.

Ett litet arv möjliggjorde 1991 en resa till Indonesien med besök hos några av de ovan-nämnda artisterna, och inköp av läroböcker i gamelan, wayang och billiga gamelaninstrument. Från en vän, som regelbundet sålde wayangfigurer från Java, köpte jag hela kollektioner, som finansierades genom dubblettförsäljningar.

Kring millennieskiftet började man spela gamelan på indonesiska ambassaden, först under Pak Wibisono därefter Pak Suhariyanto och Pak Sutendri. Alla dessa tre har återvänt till Java. Efterhand kom jag att ingå i ensemblen, vilket känns som att vara i Indonesien och är oerhört stimulerande och lärorikt. Pak Suhariyanto är dessutom en skicklig dansare och god pedagog, som lyckades få halva indonesiska ambassaden att i en Wayang Orang - uppsättning (orang = människa) uppträda med episoder ur det hinduiska eposet Ramayana.

Åren 2010 till 2013 vistades den multibegåvade dalangen (wayangspelaren) tillika musikern Pak Sutendri Yusuf i Stockholm. Han hjälpte mig att komma igång igen med en ny föreställning. Det blev äntligen Dewaruci, som handlar om pandawa broder nummer två, och hans inre kamp. Tack vare Pak Sutendris stora kunskaper, lugna regi, humor och utmärkta pedagogik framlöpte arbetet tryggt och behagligt, trots tämligen minimal repetitionstid. Vid uppspelet på Tibbleteatern i Täby hade jag indonesiska ambassadens

gamelanorkester med 11 medverkande, som anpassade sig efter mig.

På begäran har jag nu arbetat fram en ny pjäs, en bagatellartad episod ur Mahabharata där nu den tredje populära pandawabrodern Arjuna får framträda. Det handlar om hur Arjuna i giftassyste kidnappar sin kusin Sumbadra. Stärkt av mitt tidigare samarbete med Pak Sutendri, och hans friare förhållande till traditionerna, blir detta drama "Hur Sumbadra fick Arjuna" en speciell version på hur Arjuna fick Sumbadra. Med mer repetitionstid till förfogande än till Dewaruci kan onödiga longörer undvikas och små rörelser förädlas. Dessutom har nu musiker, som ska spela på mina egna gamelaninstrument, kopplats in till ackompanjemang.

Världens största epos, Mahabharata är välkänt i Sydasien, men ganska okänt här i väst. Här finns massor av episoder vilka framförs i olika teaterformer såsom Wayang Kulit på Java. Huvudpersonerna, de fem ädelmodiga pandawabrodrerna ligger i konflikt med sina kusiner de 100 kurawabrodrerna. Genom ovanstående tre pjäser har jag fått svenskar att åtminstone lära känna huvudpersonerna, de tre färgstarkaste bröderna i Mahabharata. Och jag hoppas att detta kan inspirera till att uppleva föreställningar av mina mångfaldigt mer raffinerade kollegor på Java.

Av: Urban Wahlstedt
urbanwahlstedt@hotmail.com

Du har väl inte glömt att betala årsavgiften? Bli medlem nu!
Årsavgiften för en familj 250 kr/år, för en person 150 kr/år, studerande 100 kr/år
Postgiro 4339734-8
Uppge namn, adress och e-postadress !!